

GECE HAYATIM (RÜYA ANLATISI) (1991)

ADALET AĞAOĞLU (1929 – 2020)

Künye

“Gece Hayatım” adlı rüya anlatıları ilk olarak 1992 yılında Simavi Yay. tarafından basılmış ve daha sonra ise 1995 yılında Oğlak Yay. tarafından yayınlanmıştır. Eserin genişletilmiş bir diğer yayını yine 1995 yılında Yapı Kredi Yay. tarafından yapılır. 2008 yılında bir kez daha İş Bankası Kültür Yay. tarafından basılan eser son olarak 2016 yılında Everest Yay. tarafından yayınlanır (Yolcu 2017, 18). Toplamda üç bölümden oluşan eserde elli dokuz rüya anlatısı yer almaktadır. İlk bölüm 1980 yılı öncesindekiler, ikinci bölüm 1980 yılı sonrasını ve üçüncü bölümde özellikle 1990’lı yıllarda görmüş olduğu rüyalar yer alır. Türk edebiyatında fantastik ve bilim-kurgu türlerinde eserler vermediğini tespit etmiş olan yazar kendi görmüş olduğu rüyalarından yola çıkarak fantastik bir yazınsal eser denemesine girişmiştir. Gününün üçte birini uyuyarak geçiren insanoğlunun bilinçaltı yansımaları olan rüyaların insanı anlamakta oldukça önemli bir yerinin olduğuna inanan yazar Sigmund Freud’un teorilerine bazı göndermelerde bulunur. Eserin “Giriş” bölümünde yazar, ayrıntılı bir biçimde neden böyle bir eser kaleme almış olduğuna değinir. Eserde yer alan rüya anlatılarından bazıları tamamen uyku halindeyken bazıları da yarı uyur yarı uyanık haldeyken görülmüştür. Bazı rüya anlatılarındaysa yazar Türkiye’nin yakın tarihinde yaşanmış bazı acı olayları kendi hayalleriyle süsleyerek anlattığı görülür. Yazar bu eser aracılığıyla okuruyla gerçek hayatın mı yoksa uyku sırasında görülen rüyaların mı asıl yaşanan hayat olduğunu tartışır.

Konu

Toplamda elli dokuz rüya anlatısından oluşan eserde yazar, doğumundan 1990’lı yıllara kadar görmüş olduğu bazı rüyaları anlatır. Eserde yer alan bazı rüyalar tamamen yazarın şahsi hayatı ve içinde bulunduğu psikolojik durumla ilgiliyken bazı rüyaları da Türkiye toplumunun eleştirisi niteliğindedir. Bir yazar olarak yaşadığı bunalımlar, ailesiyle yaşadığı güzel anlar ve zorluklar, sanat çevrelerinden edindiği izlenimler, sanat kariyerinde yaşadığı olaylar, evliliği ve toplumsal olaylar eseri oluşturan temel konulardır.

Kişiler

<i>Anlatıcı</i>	Adalet Ağaoğlu’dur.
<i>Güner Sümer</i>	Adalet Ağaoğlu’nun küçük kardeşidir. Oyuncu ve yazardır.
<i>Baba</i>	Yazarın babasıdır.
<i>Anne</i>	Yazarın annesidir.
<i>Halim Ağaoğlu</i>	Yazarın karayollarında mühendis olan eşidir.
<i>Sermet Çağan</i>	Tiyatro yönetmeni, oyun yazarı, gazeteci ve oyuncudur.
<i>Çetin İpekkaya</i>	Tiyatro yönetmeni ve oyuncudur.
<i>Zülfü Livaneli</i>	Şarkıcı ve edebiyatçıdır.
<i>Tarık Akan</i>	Aktördür.
<i>Emre Kongar</i>	Toplumbilimcidir.
<i>Feride</i>	Çalılıkusu adlı romanın başkarakteridir.
<i>Fransızca Öğretmeni</i>	Feride’nin aşık olduğu öğretmendir.
<i>Abi</i>	Ağaoğlu’nun ağabeyidir.
<i>Dorian Gray</i>	Oscar Wilde’in kurgusal karakterlerinden biridir.
<i>Münir Nurettin</i>	Klasik Türk müziği şarkıcısı ve bestecisidir.
<i>Müşfik Kenter</i>	Tiyatro ve sinema oyuncusudur.
<i>Sinan</i>	Güner’in oğludur.
<i>İlhan Selçuk</i>	Gazeteci ve köşe yazarıdır.
<i>Uğur Mumcu</i>	Suikasta uğrayan gazetecidir.
<i>Türkan Şoray</i>	Türk aktristtir.
<i>Hilmi Yavuz</i>	Yazar, şair ve akademisyendir.

<i>Esin Eden</i>	Hilmi Yavuz'un eşidir.
<i>Sevgi Soysal</i>	Yazardır.
<i>Danton</i>	Fransız Devrimi'nin öncülerinden biridir.
<i>Gökçin Taşkın</i>	Çevirmendir.
<i>Kara Mustafa Paşa</i>	Kamaniçe Seferi'ne ve II. Viyana Kuşatması'na komuta etmiş Osmanlı sadrazamıdır.
<i>Mozart</i>	Klasik Batı müziği bestekarlarındanıdır.
<i>Mehmet Altan</i>	Çetin Altan'ın küçük oğludur. Ekonomist, gazeteci, yazar ve akademisyendir.
<i>Refik Ahmet Sevengil</i>	TRT'nin ilk yönetim kurulu üyesidir ve genel müdür müşavirliği yapmıştır.
<i>Erdal İnönü</i>	Fizik teorisyeni ve siyasetçidir. İsmet İnönü'nün oğludur.
<i>Ahmet Oktay</i>	şair, yazar ve gazetecidir.
<i>Ferhan şensoy</i>	Tiyatro yazarı ve oyuncudur.

Rüya Anlatıları

Giriş

Eserin Ortaya Çıkış Sebepleri Eserin "*Giriş*" adlı bölümünde yazar dolaysız bir şekilde okura seslenir ve eseri neden kaleme almış olduğundan bahseder. Kendisine fantastik veya bilim-kurgu türünde neden eser kaleme almadığı sorusuna yazar, fantastiğin ve bilim-kurgunun hem kendisine hem de topluma biraz uzak olduğunu ve bunların yerine yazının insanın rüyalarıyla ilgilenmesinin daha doğru olduğunu savunur. Günün neredeyse yarısını uyuyarak geçiren insanoğlunun rüyaları, düşleri ve hayalleri onun hakkında önemli bilgiler vermektedir. Günümüze kadar insanların yeterince üzerinde durmamış olduğu bilinçdışı faaliyetler yazara göre yazının en önemli konularından bir tanesidir. Ağaoğlu, henüz edebiyatta gerçeküstücü veya simgeci bir dönem geçirmemiş olan toplumun fantastiğe veya bilim-kurguya yönelmesini doğru bulmamaktadır. Fakat aslında yazar rüya anlatılarını fantastikten ve bilim-kurgudan daha dikkate değer bulmaktadır. Zira fantastik ve bilim-kurgu türleri verdiği iletiler ve mahiyeti bakımından kolayca anlaşılabilirken rüyalar oldukça gizemli ve irdelenmeye muhtaçtırlar. Dolayısıyla Ağaoğlu, sanatçının açıklanamayanı açıklama gayreti içinde olmasının daha makul olduğunu savunur.

Ağaoğlu ve Rüyalar Ardından hayatı boyunca gördüğü rüyalarından bahsetmeye başlayan yazar: gördüğü rüyaları kolay kolay unutmadığını, rüyaları oldukça açık ve detaylı bir şekilde gördüğünü, gördüğü bir rüyanın devamını birkaç gece boyunca görebildiğini ve bu rüyaların gençlik yıllarında oldukça romanesk iken ilerleyen yıllarda tamamen kabama döndüklerini dile getirir. Yazara göre rüyalar; bireysel hayatın ve fiziksel ihtiyaçların birer yansıması olabilirken aynı zamanda toplumsal veya ideolojik durumların etkilerinin yansıması da olabilmektedir. Kendisini ilkokul çağında sahneye çıkarken gören yazar, yaşamış olduğu travmaya değinir. Daha sonra profesörlük sınavına giren bir dostunun sınavdan önce görmüş olduğu rüyayı anlatır. Kadın profesör, profesörlük sınavında jüri üyelerinin önünde İncil'in olduğunu, onların yeşil kıyafetler giyindiklerini görür. Jüri üyeleri kadına tezinin nerede olduğunu sorarlar. Tezini uzun bir süre bulamayan kadın en sonunda onu bulduğunu düşünerek jürinin önüne bir tencere dolusu dolma koyar. Yazar, Atatürk'ün ilerici ilkelerini ve Cumhuriyet ideallerini omuzlamış olan bir kadın olarak toplumun gerici normlarını alaşağı edememiş olmanın buhranını yaşamaktadır. Yazar; *Ölmeye Yatmak* ve *Üç Beş Kişi* adlı romanlarında rüya unsuruna yer vermiş ve kendi görmüş olduğu rüyalarından da faydalanmıştır.

Rüya ile Fantastik Daha sonra Levent Mollamustafaoğlu'nun Metis Çeviri'de bilim-kurgunun çeviride talihsiz bir tür olduğunu söylediğine değinir. Ardından Salah Birsell'in *Kurutulmuş Felsefe Bahçesi* adlı eserindeki "*Okumak Okumaya Karşı*" bölümünde M. Buyrukçu'nun ve Jung'un rüyalarını anlattıktan sonra kendi rüyasını anlattığından bahseder.

Eserin Kaleme Alınması Oğlak Yayınları'nın Genel Yönetmeni şenay Haznedaroğlu Ağaoğlu'na Rüyalar Günlüğü başlığını taşıyan bir defter verir ve oraya rüyalarını kaleme almasını ister. Ağaoğlu'nun doldurduğu defter daha sonra *Gece Hayatım* adıyla kitap halinde yayımlanır. Ağaoğlu, Harvard Üniversitesi'nde tarihçi olarak görev yapan Cemal Kafadar'ın *Asiye Hatun/Mektupları* adlı eserinden oldukça etkilenmiş olduğundan bahseder.

Rüyaların Edebiyattaki Yeri Ardından dünya ve yerli edebiyatında rüyaları üzerine eser kaleme almış olan yazarlardan bahseder. Hilmi Yavuz ve *Argın Gece Düşleri* adlı eseri kaleme almış olan Enis Batur'dan bahseder. Ağaoğlu, eserini biçimsel, biçimsel ve içeriksel olarak nasıl kaleme alması gerektiğini düşünür. Bahsettiği yazarlardan farklı olarak Ağaoğlu eserini bir kadın olarak kaleme alır ve biçimsel olarak Türkçenin rüyaları anlatmak konusunda ne kadar işlevsel olduğundan bahseder. Ardından Georges Perec'in *La Boutique Obscure*'üne ve Roger Bastide'in rüyalar üzerine düşüncelerine değinir. Eserin ilk yayımlandığı dönemlerde bazı basın-yayın kuruluşları tarafından azgınlık ve edepsizlikle itham edilmiştir. Medyanın haksız ve yanlış yargılamalarından duymuş olduğu üzüntüyü dile getirir.

Rüyalar

Ruganlarım ve Kuyu Beş yaşlarında olan yazar gördüğü bir rüyayı anlatır. Ağabeyleriyle yıkık bir handa bulunduğu sırada bacaklarına ısırgan otlarının dolandığını fark eder. Giydiği kıyafetten dolayı kendine kızar. Ardından dışarıda yürümeye başlarlar ve ağabeyleri yazara ayakkabılarını giymemiş olduğu için kızarlar. Üçlü aradığı su değirmenini bulur fakat hemen ardından ağabeyler ortadan kaybolurlar. Baba yazara rugan ayakkabılarını getirir. Ağabeylerini bulamayan yazar korkmaya başlar. Kuyudan bir müzik sesinin geldiğini duyan yazar oraya yönelir. Kuyunun içine bakarken rugan ayakkabılarından birini düşürür.

Yıldız Yağmuru Ankara Kalesi eteklerindeki okuluna gider. Sınıftaki öğrenciler, Çinliler ve Japonlar gibi çekik gözlüdürler. Konuştukları şeyler ve davranışları anlaşılmamaktadır. Birinin elindeki bir elmayı gören yazar kısa bir süre sonra bunun bombaya dönüştüğünü fark eder. Öğrenci bombayı ampule atınca onu vurması halinde gökten yıldız yağacağını söyler. Yazar Behire'yle birlikte okulun bahçesinde zeytin toplar. Zeytin çekirdeklerini havaya atan Behire gökten yıldız yağdığını söyler. Yanağında bir soğukluk hisseden yazar ağabeyi tarafından bir kalemle dürtüklendiğini fark eder. Ağabey yazara okula geç kaldığını söyler.

Gülbeşeker Ortaokul veya lise yıllarında Çalılık'u okuyan yazar gece rüyasında, apartmanlarında çalışan kapıcının Ermeni eşinin Feride olduğunu fark eder. Feride yazarı sedirde oturan erkeklere Gülbeşeker adıyla pazarlamaya çalışır. Fakat erkekler ona yüz vermezler. Daha sonra yazar Fransızca öğretmenine kendisine hitap ediş biçiminden dolayı kızar. Feride'yle öğretmenin birlikte olduklarını görmesi üzerine onların çocuğuna bakıcılık yapmaya karar verir. Fakat ağabey yazara kendisinin hizmetçi olmadığını ve bunu yapamayacağını söyler.

Tek Göz II. Dünya Savaşı bittiğinde yazar fakültede öğrencidir. Bostancı iskelesindeki deniz otelinde kalırken bisikletle taş duvara çarpar ve gözünden yaralanır. Rüyasında Bostancı Plajı'nda yüzdüğünü gören yazar, gece vakitlerinde göğü aydınlatan yıldızlardan etkilenir ve Baudelaire'in *L'Albatros* adlı şiirini hatırlar. Daha sonra kendi iç sesiyle birbirleriyle pek alakalı olmayan fakat kafiyeli bazı kelimeler söyler. Söylediklerinin ahenginden etkilenen yazar öğrencilik yıllarında tanıştığı Sully Prudhomme ve Oscar Wilde gibi edebiyatçıları hatırlar. Kendini tek gözü açık bir halde plajda Prudhomme'la birlikte gören yazar; çamurdan yıldızlara tek gözle bakılıp bakılamayacağını sorar.

Kederli Kaplumbağa Lise çağlarında olan yazarın ağabeyi, tıp eğitimi almak amacıyla İstanbul'a gitmiş ve onun Nallıhan'daki evde bulunan odası yazara verilmiştir. Yazar odada gizlice şiirler yazmaktadır. Ağabeyinin tatil için eve döneceğini öğrenmesi üzerine yazar şiirlerini ve aybaşı bezlerini yüklüğe saklar. Bu sırada ağabey gelir ve o beyaz atlı bir prens görünümündedir. Ağabey kız kardeşine onu alıp gideceğini söyler. Fakat ağabey yazarın yüklükte sakladığı şeyleri bilmektedir. Bundan dolayı yazar çok utanır. Pamuk prenses ve yedi cüceleri gören yazar onların peşine takılır. Ardından kendisinden kaçmaya çalışan bir kaplumbağanın peşine düşer. Bir merdivenin altına saklanan kaplumbağadan başka yaşayan bir canlı olup olmadığını merak eder ve oraya sopa sokar. Diğer uykusunda yazar ağabeyinin kaplumbağa olduğunu ve onun sırtına binip havada uçtuğunu görür.

Tepebaşı 1935 yılında Tepebaşı'ndaki Turing Otel'de bulunan yazar, Dorian Gray'ın saçlarını taradığını ve Tepebaşı Gazinosu'na şarkı söylemeye gittiğini görür. Fakat bir süre sonra Dorian Gray Münir Nurettin'e dönüşür ve gazino yerine bir gemide olduğunu fark eder. Baba yazara annesini Turing Otel'den almasını söyler. Otele giden yazar annesini Tepebaşı Gazinosu'nda bir tangoyu Dorian Gray'le birlikte söylerken görür. Yazar bu rüyayı 1971'de Tatvan'dan Van'a giden bir gece yarısı vapurunda görmüştür.

Van'ın Ölümü 1970 yılının bir haziran gecesi Güngör Dilmen ve Zehra Ağal'yla Doğu ve Güneydoğu illerini çeşitli araçlarla gezmektedirler. Kayseri, Gaziantep, Diyarbakır ve Elazığ'da bazı aksilikler yaşandıktan sonra Tatvan onlara fazlasıyla iyi gelir. Karayolları Şube Şefliği'nde misafir edildikten sonra Van vapuruna binerler. Gece yarısında tayfalardan biri yazarın kaldığı kamaranın kapısını çalar ve ona aralarında doktor olup olmadığını sorar. Vapurun kaptanı kalp krizi geçirip hayatını kaybetmiştir. Bu olayın kendisinde yaratmış olduğu dehşet duygusu nedeniyle yazar kaptanın yerine Van'ın öldüğünü hissetmiştir. Yıllar boyunca yazar bu rüyayı unutamamıştır.

Pantheon'a Gömülen Romanım Hocası Bedrettin Tuncel sınıfa tavşanla girer ve onu masanın üzerine oturtur. Tavşana bir havuç verir. Hoca yazara yazmış olduğu romanı getirmesini, Victor Hugo'nun onu görmek istediğini söyler. Masada oturan tavşan Victor Hugo'dur ve öğrenciler de birer tavşana dönüşerek romanın getirilmesini beklerler. Yazar, arkadaşlarının ve Victor Hugo'nun karşısında küçük düşmekten korkmaktadır. Romanının gömüldüğünü hatırlayan yazar, sayfalar sayesinde topraktan çıkacak olan havuçlarla tavşanların besleneceklerini anlar. Dışarı çıkan yazar kendini babası ve ağabeyiyle birlikte Pantheon'da bulur. Victor Hugo yazarın omuzuna başını koyarak hüngür hüngür ağlamaya başlar. Yazar onu teselli etmeye çalışır.

Dul Kadınlı Şiir 1953 yılı ve mevsimlerden yazdır. Halim'le tanışalı neredeyse bir yıl olmuştur. Dayısının İzmir'in Karaburun ilçesindeki bağ evinde konuktur. Dayısı geceleri arabadaki projektörle tavşan avlamaktadır. Bir gece yazar dayısıyla birlikte ava katılır. Ankara'da Tuna Caddesi'ndeki evin bahçesinde otururken dul kalan dişi tavşanları düşünmektedir. Onlar için bir şiir yazmaktadır. Fakat bu şiiri aslında dayısının evinde tavşan pane yerken uydurduğunu hatırlar. Bu sırada yengesi Şevkilerin dulunu gülerek eliyle göstermiştir. Daha sonra aslında vurulan kişinin dayısı olduğunu ve yengenin yas tuttuğunu görür. Daha sonra dayısını kendisinin öldürdüğünü itiraf eder ve ailenin avukatı tarafından götürülmek istenir. Önüne tavşan pane koyulduğunu gören yazar onu elinin tersiyle geri çevirir. Fakat bir süre sonra yazar aslında vurulan kişinin kendisinin olduğunu görür.

Leylak Rengim Luzern'in yirmi beş kilometre uzağındaki bir dağ köyünün otelinde kalan yazar, üzerine örttüğü yorgana dolanarak köyün eteklerinden aşağıya yuvarlanır. Kendini Afrika'nın yemyeşil bir ormanında bulan yazar yavaş yavaş tülümsü bir leylak rengine dönüşür.

Tünelin Ucundaki Işık Bir yerden acilen beklenen yazar, geç kalmış olmanın telaşı ve utancıyla acele etmektedir. Gitmesi gerektiği yere doğru ilerlerken bir tünele girer. Tünelin sonundaki ışık oldukça uzaktadır fakat uzun çabaların ardından yazar tünelin sonuna varır. Yolun sonunda onu bekçiler karşılar ve ona pasaport sorarlar. Ardından bekçiler kurda dönüşüp yazarı ısırırlar. Bir trene binen yazar yeniden tünele girer. Tünelin sonunda treni Nazi subayları durdururlar. Tüfeğin namlusu yazarın alınına çevrilmiştir. Yazar uyandığında köpek ısırtığını bileğinde hisseder.

Bir Deveyle Öpüşmek 1968 yılının bahar mevsiminde Alanya'nın İncekum vilayetinde kayalık burnun ucundaki küçük deniz evinde eşiyile birlikte. Etrafta birçok böcek ve çeşitli haşereler vardır. Gece yarısı bir deve yatak odasının penceresinden başını uzatır. İyi bakışlı deve yazarın gözlerine ıslak öpücükler kondurur. Uyandığında yazar kendini eşini aldatmış gibi hisseder.

Cam Çocuk Bir kalabalık, stadyuma benzeyen bir yerde, gökyüzüne bakmaktadır. Patlamış olan aydan dökülen asit yağmuru tepkisiz bir halde izlenmektedir. Bodrum sokaklarında gördüğü mavi cam çocuğun peşine düşer. Fakat yazar onu yakalayamaması üzerine geri döner. Kalabalık stadyumda mavi cam çocukların oynamakta olduğu Amerikan futbolunu izlemektedir. Yazarın kovaladığı cam çocuk ona yaklaşır. Üç kafası olan ve iç organları görünen çocuğun "çın çın" gibi sesler çıkardığı duyulur.

Kaybolabilmek Ankara'dan Vedat Dalokay yazar aracılığıyla Osman Şengezer'e haber gönderecektir. Fakat yazar gittiği hiçbir yerde onu bulamaz. Nurullah Ataç ve kızı Meral'e rastlayan yazar düzenin kasvetli bir erdem olduğunu öğrenmesi ve Osman Şengezer'i bulamamış olması üzerine boğulacak gibi olur. Erdek'te Güner Sümer ve Sermet Çağan'la karşılaşan yazar onların kuşların gittiğinden bahsettiklerini duyar ve ikili ortadan kaybolurlar. Bu rüyayı gördüğü günlerde yazar *Yazsonu* adlı romanı üzerinde çalışmaktadır.

Çıplak Emma Bovary 1971'de intihar eden Hubert Dumas adlı arkadaşına misafir olan yazar, Flaubert'in Criel-sur-Mer'deki evini görmüş ve bunun üzerine gece bir rüya görmüştür. Bir ibrikle elini yıkamak isteyen yazar Emma Bovary'yi karşısında bulur ve onun ensesini yıkadığını fark eder. Eski bir

tablonun içinden çıkan Emma yazarla birlikte Rouen'a gider. Faytondan inen ikiliden Emma silindir şapkalı bir adamla katedrale girer. Yazar Emma'ya engel olmak istese de bunu başaramaz. Bir süre sonra yazar Emma Bovary'i çirliçiplak bir halde faytona binmeye çalışırken görür. Fakat Emma çıplak olduğunun ve olup bitenin farkında değildir. Çevredekiler ona gülmektedirler.

Ölümler Konuşmaz Yazar, ikinci belkemiği ameliyatından sonra evde yatmaktadır. İlk gece rüyasında annesini yanı başında bulur. Anne kızını merak etmiş ve onun bir daha yürüyüp yürüyemeyeceği konusunda endişelidir. Yazar annesiyle konuşmak istese de bunu başaramaz. Diğer uykuda yazar annesiyle erkek kardeşi Güner'i görür. İkisinin de ölümlerinin ardından biraz zaman geçmiştir. İkili Adalet için endişelenmektedir. Sultan Hanım'ın yardımıyla ihtiyaçlarını karşılayan yazar aile fotoğrafındaki herkesi karşısında bulur. Fakat hiç kimse onun sorularına cevap vermez. Ardından babasını karşısında bulan yazar onun kendisiyle konuşmak istediğini öğrenir. Öldüğünü sandığı babası aslında yaşamaktadır ve yazar bundan dolayı derin bir üzüntü ve utanç duyar. Yazar, kendisine sevecen bir şekilde yaklaşan babası tarafından boğulur. Yazar ölmeyi diler fakat bunun babasının elinden olmasını istemez.

Tatil Bir buçuk yaşında babasız kalan Sinan'ın (Güner'in oğlu) ilkokul yılları: Antalya'daki evin yakınındaki motele benzeyen deniz kıyısındaki bir otele gitmişlerdir. Yazar havuzda yüzen Sinan için endişelenir. Zira Yalova'daki gibi birinin ona çarpıp onu düşürmesinden korkmaktadır. Fakat yazar kendini Yalova'da olmadığı konusunda ikna etmeye çalışır. Ardından yazar Afrika'da turistik bir otelde olduklarını görür. Bir fil Sinan'ı sırtına alıp kaçar. Yazar filin bir yerde takılıp kalmasını umut eder.

Son Perde Son birkaç yıldır oturdukları mahalledeki çocuk gürültüleri iyice artmış ve bazı başların pencereden içeriye uzandığı görülmektedir. Gürültüden sıkılan yazar pencereleri ve perdeleri sıkı sıkıya kapatmaya karar verir. Fakat son perdeyi kapatırken çok güzel bir manzarayla karşılaşan yazar perdeyi çekmek istemez. Karşısında ilerleyen bir fil görür ve insan yüzüne sahip olan kargalar başlarını pencereden içeriye uzatmaya çalışırlar. Mahalledeki gereksiz gürültüden sıkılmış olan yazar, toprağın altında yaşamayı oldukça cazip bulur.

Terleyen Duvarlar Eşiyle birlikte yeni bir eve taşınmış olan yazar, evin su içinde olmasından endişelenerek özellikle kitap gibi eşyaların daha sonra taşınmasını ister. Fakat eşi Halim yazarın söylediklerini bir süredir umursamamaktadır. Eşiyle ne zaman böylesine yabancılaştıklarını düşündüğü zaman aslında karşısındaki kişinin eşi değil bir kont olduğunu görür. Annesini mutlu etmeye çalıştığı sırada onun yeşil bir canavar tarafından yenildiğini fark eder. Yazar çığlık atarak uykusundan uyanır.

Goethe'nin Evinde Buluşma Frankfurt'taki Goethe'nin evine giden yazar, Goethe tarafından evin penceresinde sırtı dönük bir şekilde beklenmektedir. Goethe'nin evine varan yazar kapıyı çaldığında karşısında Mme de Sévigne'yi bulur. Daha sonra Mme de Stael'le karşılaşır. Evden ayrılmak üzereyken yazar Peride Celal'le karşılaşır ve onunla konuşur. Goethe'yi beklediğini düşünen yazar bir fino tarafından ısırılır. Goethe yazarı karşılar ve onun fino tarafından ısırıldığını bilmektedir. Goethe babaya dönüşür. Yazar babasıyla annesinin kavga ettiğini düşünür. Yazar babaya sarılmak ister fakat baba yazarı elleriyle boğmaya başlar.

Antikalar Kendisinin Bratislava, Viyana, Londra ya da Kıbrıslı Türklerin yaşadıkları bir yerde olduğunu sanan yazar karşısına çıkan bir adama Viyana'ya nasıl gidebileceğini sorar. Adam yazara yarı otlak ve yarı tozlu bir yeri gösterir. Tepeye tırmanan yazar toprağın çökmesiyle yeraltına kaymaya başlar. Cam gözlü bir canavar onu takip etmektedir. Uyanıp yeniden uyuyan yazar kendini evinde görür fakat evi tamamen değişmiş ve antikalarla doldurulmuştur. Kendine ait bir evde yaşamak istediğini söyleyen yazar Emre Kongar'la karşılaşır. Ardından Ayşegül Nadir de görünür. Dönemin toplumsal figürlerini ve tiplerini gören yazar onların istedikleri gibi değil kendi istediği eve sahip olmak ister.

Uzun Beyaz Duvar Küçük bir kız olarak bembeyaz bir duvarın önünde duran yazar; üstünde bir gölge belirmediğini, bunun bir kara kuşa ait olduğunu düşünür. Fakat aslında onun bir uzay gemisi olduğunu kısa bir süre sonra fark eder. Beyaz duvarın önünde durarak insanları hayal perdesinin ardından kurtarabileceği kendisine söylenir. Bir süre sonra beyaz duvar alev alır. Duvarın önünde durarak insanların duvara yaklaşmalarına engel olduğu için sevinir. Yazara oyuna yeniden başlaması gerektiği söylenir. Fakat o, duvarın önünde yeniden durmak istemez.

Bir Maktul İçin Deme Yazar gazete idarehanesinde. Birini aramaktadır. "Vurdular, öldürdüler" diye bazı haykırışlar işitir. Yere yazı makinesi düşer ve yazılar sinekler gibi havada uçuşmaya başlar. Stajyer bir muhabir öldürülen bir devrimciyle ilgili yazardan demeç almak ister. O sırada İlhan Selçuk namlusundan duman tüten bir tüfikle binadan kaçarcasına çıkarken görülür. Öldürülen kişi arşiv memurudur ve kendisi İlhan Selçuk'a aşiktir. Uzun süredir İlhan Selçuk'un peşinde koşan arşiv memuru onun sarhoş olduğu bir zamanda onunla yakınlaşmayı başarmıştır. Fakat daha sonra İlhan Selçuk ona yüz vermemiştir. Zira yaşanan yakınlaşma ciddiye alınacak kadar önemli değildir. Bundan dolayı kadın İlhan Selçuk'u sürekli tehdit etmeye başlamıştır. İlhan Selçuk kadını öldürmüş ve kadının gerçek kimliğinin ortaya çıkması üzerine onun hakkında verilmiş olan demeçler değişmiştir.

Miki Fareler Bir tabutun içinde rahip giysisi giymiş ve defne dalından bir çelenkle yatan İlhan Selçuk uyuyan prenstir. Fransa ve İtalya arasındaki bir köyde olduğunu sanan yazar billur tabuta yaklaşır. Prensi öperek uyandırması gerekmektedir. Tabuta yaklaştığı sırada İlhan Selçuk'un kendisine göz kırptığını ve arşiv memuruna verilmesi için bir resim uzattığını görür. Yazar, arşiv memuruyla yaşananların doğru olmasına ve resmin üzerinde Miki Fare olmasına şaşırır. Esin Afşar ile Bilgesu Erenus yazardan bilet isterler. Yazar elindeki Miki Fare resmini vererek salona girer.

Pla-Planche Fransa'nın Manche kıyılarında olan yazar çok açtır ve açlığını gidermek için karşısına çıkan pastaneye girer. Bir kek alan yazar üzerinde frank değil Türk lirası olduğunu fark eder. Bundan dolayı yazar keki iade etmek istese de satıcı kadın keki geri almaz. Yazar satıcıya parayı nerede bozdurabileceğini sorar. Satıcı ona Pla-Planche'a gitmesini söyler. Yazar bir araca binerek oraya doğru ilerler. Pla-Planche'ın tefeci olduğunu öğrenir. Durulması gereken yer geçilir. Arabanın sürücüsü yoktur.

Enis Batur'la Gece Kağıt deposu gibi bir yerde Enis Batur yazara Comte de Lautreamont'un şiir çevirisini verir ve ondan çeviriyi kontrol etmesini ister. Enis Batur tarafından sınındığını düşünen yazar özgüven tazelemeye çalışır ve şiirlerin kişiye göre farklı bir şekilde açıklanabileceğini düşünür. Fakat elindeki eserin *Chants de Maldoror* olduğunu gören yazar, Chants'ları ne kadar sevdiğini düşünür. Ardından Isidore Ducasse'la Isadore Duncan'ı hatırlar. Çevirileri kötü bulan yazar uyanır ve telaş içinde bu yazarlarla ilgili hazırladığı son çalışmasını aramaya başlar.

Dağılan Parçalarını Toplamak Paris'teki Musée d'Orsay'dadır. 1990 yılında Paris-Londra seyahati sırasında gittiği müzede oldukça yorulmuştur. Bitkinlik içinde tiyatroya, sinemaya ve müzeye gitmiş olan yazar rüyasında Musée d'Orsay'ın möbleler pavyonunda gezindiğini görür. Yaşlı İngiliz beyle eski antikalar arasında gezinmektedir. Gençlik yıllarında Güner'le birlikte Paris'te gezindiğini görür. Müzede cam duvara çarpan yazar kendisinin paramparça olduğunu görür. Yazar cam kırıklarını toplamaya başlar.

Türkan Şoray'la Hilmi Yavuz Yazar, Tünel'in oralarda ev aramaktadır. Ev ararken Ayaspaşa'da oturan Hilmi Yavuz'la karşılaşır. Apartmanlara bakarken kendisinin Setüstü'ne benzer bir yerde olduğunu sanır. İnönü Caddesi'nde olduğuna kanaat getirir. Daha sonra sokak kenarında bir evsiz gibi gördüğü Hilmi Yavuz'un Türkan Şoray'la seviştiğini görür. Oradan uzaklaşan yazar biraz ileride Hilmi Yavuz'un eşi Esin Eden'e rastlar. Esin Hilmi'yi aramaktadır. Fakat yazar Esin'e gördüklerinden bahsetmez. Daha sonra yazar Esin'le Hilmi'yi yıkanırken görür. Türkan Şoray onları keselemektedir. Yazar rüyasından gülererek uyanır.

Yine Şoray'la Yavuz Gümüş Palas'ta çekilen film sahnesi için Hilmi Yavuz ile Türkan Şoray sevişmektedirler. Fakat yönetmen koltuğuna oturan yazar Türkan Şoray'ın yerini Esin'in alacağını düşünür. Fakat yazar kendisinin sevişen çifte gülen hizmetçi olduğunu sanır. Esin Eden Hilmi Yavuz'u aramaktadır. Yazar ona film çekimi olduğunu söyler. Fakat Esin'in kameraları görmemesi üzerine gerçeği anlayacağını düşünür. Yazar başkalarının sorunlarının sorumluluğunu almak istemez.

Dikenler Arasında Cassandra Scud füzelerinin toprağa ektiği çocukların nasıl hasat edileceği üzerine bir toplantı gerçekleşmektedir. Birçok kişi hasadın nasıl yapılması gerektiğine yönelik fikir beyan eder. Yazar hasadı füzelerin yapmasını uygun görür. Bir yere yetişmek zorunda olduğunu hisseden yazar toplantıdan ayrılırken Halim'le karşılaşır. Halim onu tiyatrunun önünde beklemektedir ve o yazara nereye geldiklerini başkalarının bilip bilmediğini sorar. Daha sonra bir kadın Halim'le otobüse binerek uzaklaşır. Diğer uykuda kuzeyli bir çocuğun yaşadığı çiftlikte başka çocuklarla dostluk kurmaya çalıştığını görür. Fakat çocuk diğerleri tarafından reddedilmektedir. Oğlanlar denize ve

çayırılığa giderler. Mekan sürekli biçim değiştirmektedir. Yazar toprağın altından insanımsı bir balinanın çıktığını ve kimseyle konuşmadan oradan uzaklaştığını görür. Daha sonra denizden başı Kızılderili başı ve gövdesi pikaba benzeyen bir yaratık görür. Yazar, doğanın yuttuğu şeyleri yeryüzüne geri gönderdiğini söyler. Yapışkan otları arasında yorgun bir halde sırtüstü yatan yazar, kendini Cassandra zanneder. Rüyayı gördüğü günlerde yazar, Christa Wolf'un Cassandra adlı eserini okumaktadır.

Adsız/Yorumsuz Jale Birsal, Nezihe Meriç ve Şadan Karadeniz yazarın evine misafiriğe gelmişlerdir. Konuklara çay ikram etmek isteyen yazar mutfakta çalışan hizmetçinin her yere büyük abdestini yapmış olduğunu görür. Daha sonra yirmi yıl yaşadığı Ankara'daki evin odasında Sevgi Soysal, Örsan Öymen ve Sermet Çağan'la otururlar. Sevgi Soysal'ın kitabını okumuş olan yazar ona methiyeler düzer. Sevgi Soysal yazarın iltifatlarından dolayı oldukça mutlu olur. Hemen ardından Sevgi Soysal'ın kendini pencereden aşağıya attığını gören yazar çılgık çılgıya uyanır. Sevgi'yi arayan yazar onu sivilceli yüzü olan oğlan sayesinde bulur. Sevgi sivilceli oğlana yüz vermemiştir. Bu yüzden oğlan ağlamaktadır.

Sıpanın Anırışı Mahkeme salonundaki perukalı adamlar, kirli gecelik takkeleri giyinmiş iri kadınlar tarafından emzirildikten sonra oradan uzaklaştırılırlar. Kürsüde oturan cübbeli ve perukalı adam Danton'dur. Parmaklarını kürsünün üzerinde tıkrıdarak bir dosya beklemektedir. Bir şarap testisini başına diker gibi içen Danton'un aslında sütle dolu olan kadın memesini içtiği görülür. Ardından siyasi davaların adalet sisteminde yerinin olmadığına dair bir nutuk çeker. Onun söylemiş olduğu bir söz yazarın çok hoşuna gider. Daha sonra eşek ağzına dönüşen Danton yazarın suratına anırmaya başlar.

Kırılan Kemiklerim Sokak ortasındaki kapkara Arap şeyhleri beyaz gözlükleriyle negatif fotoğraflara benzemektedirler. Bir kabile olan entarili Araplar yazarın boyun ve bel kemiklerini kırmaya hazırlanmaktadır. Fakat yazar sakat kalmaktansa ölmeyi yeğler. İşkencenin başlayacağı sırada Halim görünür ve zamanda geriye gidilir. Çiftin evi yıkılmış ve yazarın romanı yıkıntıların altında kalmıştır. Evi şeyhin yıktığını öğrenmiş olan yazar ondan intikam almak istemiş fakat her niteliğiyle fazlasıyla yobaz ve cani olan Arap şeyhine yakalanmıştır. Şeyh yazarın kemiklerini kırmaya başlar ve bundan cinsel bir haz duyar. Şeyh yazarın kasiğine cinsel organını bastırır. Eşi Halim'in çaresizliğini gören yazara duyduğu acıdan ziyade onun durumuna üzülür. Uyandığında rüyasını eşine anlatır. Yazar gördüklerinin rüyadan ibaret olduğunu ve rüyasında kendisine kimsenin yardım edemeyeceğini anlar.

Büyük Çılgık: Sessizlik Osla'daki Munch Müzesi'nde sergilenen tablolara bakan yazar, birbirinden güzel eserlerle karşılaşır. *Çılgık* tablosunu gören yazar istemsiz bir şekilde çılgık atıp ağlamaya başlar. Çevresindekilerden utanan yazar gözyaşını siler ve tablodan uzaklaşır.

Gökçin'li Manet Manet'nin tablosuna bakan yazar, Gökçin Taşkın adlı çevirmen bir arkadaşını küçük bir kızla gelincik toplarken görür. Ardından onların üzerinde dolaşan kargaları fark eder. Bunlar Ömer Uluçhan'ın değil Van Gogh'un kargalarıdır. Daha sonra tablodaki arılar yazarın başında bir hâle oluştururlar. Yazar kendisine selam veren Gökçin'e karşılık veremediği için üzülür.

Köpek Dişi Ağustos 1991'de Büyükada'da bulunan yazar, yeniden fino tarafından ısırıldığını görür. Köpeğin kendisine neden musallat olduğunu merak eden yazar acıyan bileğine bakar ve orada sanki finonun diş izlerini görür gibi olur.

Romantik Viyana Yazı 1990 yazında Viyana Operası'nda *Sihirli Flüt*'ü dinlemiş olan yazar, orada gördüğü zengin turistlerle Mozart dönemi soylularını karşılaştırır. 1991 yılında Büyükada'da bu anısıyla ilgili bir rüya görür. Viyana Operası'nda *Saraydan Kız Kaçırma*'yı izleyen yazara Koca Mustafa Paşa eşlik etmektedir. Onun çıkardığı seslerden rahatsız olan yazar ona susmasını söylediği sırada aslında onun Mozart olduğunu fark eder. Mozart yazarı taciz etmeye başlar. Locadan atlayan yazar uçmaya başlar ve bir katedralin üzerine konar. Bir Mevlevi gibi kendi etrafında dönmeye başlayan yazar delirdiğini ve birini öldürdüğünü düşünür. Mozart'ı öldürdüğünü sanan yazar onun şatosuna gider. İçeride içi kanla dolu bir tekne görür ve teknenin içinden yazarın *Romantik Viyana Yazı* adlı romanının başkişisi tarih öğretmeni çıkar. O dönemde yazar romanı üzerinde çalışmaktadır.

Süzülüş Erzincan depreminin yıkıntıları altında kalan insanlar için üzülürken 12 Mart Darbesi gerçekleşir. O gece yazar rüyasında insanları birer kuş olarak görür ve onlarla birlikte gökyüzüne süzülür.

Gondolcu Venedik'te gondola binen yazar, gondolcunun Zülfü Livaneli olduğunu fark eder. Gondolcu kendisinin Livaneli olduğunu inkar eder. Kürek çektikçe kara sular daha da kararır. Yazar gondolcunun Livaneli olmayı neden reddettiğini merak eder.

Paslı İri Raptiyeler 1992 yılında Londra'da çok fazla yürümüş olan yazarın ayakları şişmiş ve İstanbul'a döndüğünde de şişlik geçmemiştir. Kent oyuncularının tiyatro kulisinde bulunan yazar, Çetin İpekkaya'dan oyuncuların mitingden geldiklerini öğrenir. Ardından Müşfik Kenter içeri girer ve yazara hiç yüz vermeden bir yere oturur. Yazar sitem edercesine mitingden dolayı prova yapmaya vakit bulamadıklarını söyler. Yazar, kendi oyununun yerine başka bir oyunun sahnelenmesine karar verildiğini öğrenir. Utanç içinde kalan yazar oradan ayrılmak için paslı raptiyelerle dolu bir masanın üzerinde sıçrayarak dışarı çıkar. Rüyadan bir ay sonra Kenterler *Çok Uzak-Fazla Yakın* adlı oyunu sahneye koyarlar.

İmdat Kolu Tıklım tıklım bir trende yokuş aşağı ilerlerken erkeklerin tutacaklardan üzüm salkımı gibi sarktıkları görünür. Yazar otobüste mi yoksa trende mi olduğuna karar veremez. Birinin güldüğünü fark eden yazar karşısında Mehmet Altan'ı bulur. İmdat kolunu elinde tutan Mehmet'e onu çekmesi söylenir. Fakat Mehmet gülmeye devam eder. Mehmet, kendi küçüklüğünü bildiği için yazara gülmektedir.

Manzaralar Bahçeli bir evin önünden geçen yazar, Erdal ile Sevinç İnönü'yü görür ve onların kendisi hakkında konuştuklarına şahit olur. Konuşulanlara kulak misafiri olmaktan utanç duyarak eve gelir. Yazar, CRR Konser Salonu'na gitmek için aceleyle hazırlanır. Yazar çifti orada da görür ve yazara annesi de eşlik etmektedir. Daha sonra lüks bir otelin tuvaletine giren yazar aslında burasının bir hamam olduğunu ve zengin sosyetenin pislik içinde şarap içtiğini görür. Kızgın bir halde oradan ayrılan yazara mahalleye vardığında çocuklar dil çıkarırlar. Çocukları dövmeyi düşünen yazar bu düşüncesinden utanarak eve gelir ve eşi dahil kimseyi görmek istemez. *Çok Uzak-Fazla Yakın*'ın provaları devam etmektedir ve bundan dolayı yazar oldukça bunalmıştır.

Karanfil Dağı 24 Ocak 1993 Pazar günü Uğur Mumcu arabasına bomba koyularak öldürülür. Araçtan gökyüzüne fırlayan parçaların yeryüzüne inerken birer karanfile dönüştüğünü ve karanfillerden bir dağ oluştuğunu görür.

Tiyatro Ya Da Korku Yakında sahnelenecek oyunu için Kenterler Tiyatrosu'na giden yazar, orada Refik Ahmet Sevensil'le karşılaşır. Oyunun provasını izlemiş olan Türk tiyatro tarihçisinin düşüncelerini sabırsızlıkla öğrenmek ister. Refik Ahmet Sevensil yazara sarılıp ağlamaya başlar. Zira TRT'deki işinden çıkarılmıştır. Çılgınlık atarak uyanan yazar daha sonra hülya görmeye başlar. Oyun oynanmış fakat seyirciler hiçbir tepki vermemektedirler. Oyunun yuhalanacağını düşünmüş olan yazar, seyircilerin sessizliği karşısında oyunun yuhalanmasını diler.

Okurun Sesi Yayınılattığı her eserin ve sahneye koyulan her oyunun ardından kendisini arayan okuru *Çok Uzak-Fazla Yakın*'ın sahnelenmesinin ardından yazara yeniden telefon eder. Yazar onun oyundan bahsedeceğini ve övgüler düzeceğini sanır. Fakat okur yazara daha önce vermiş olduğu tatlı tarifi için teşekkür eder. Yazar ağzında zehrimsi acı bir tat duyar.

Avuçtaki Gözler Pera Palas'ta düzenlenen bir kokteylde bulunan yazar Tarık Akan'la güncel konular üzerine konuşup dertleşir. Tarık Akan, yorgunluktan dolayı gözlerinden yaş gelen yazarın duygulandığını düşünerek başını onun omuzuna yaslar. İkili mekan değiştirerek sosyete çevrelerine el eleyken görünürler. Sosyete kadınları, özellikle kürklü bir salon sosyalisti, Tarık Akan'ı kıskanır ve ona bıçak saplayıp ortalıktan kaybolur. Tarık Akan'a yardım etmeye çalışan yazar hemen yanında Sefa Kaplan'ın belirdiğini görür. Sefa Kaplan ona bir çift göz uzatır fakat gözler ne yazara ne de Tarık Akan'a aittir. 15 Mart 1993 tarihinde *Seçmeler* adlı eser üzerinde çalışan yazar gözlerinden rahatsızlanmıştır.

Endülüs Bahçesi Küçük bir kız olarak tahta döşemelerin üzerinde dans eden yazar, çevresindeki tabloların onu göreceklelerinden endişe eder. Yeni doğan çocuğunu emziren loğusa yatağındaki kadını gören yazar oradan koşarak uzaklaşır. Eseri kaleme aldığı tarihteki yaşına dönen yazar sahile varmıştır. Başında hasırdan kurdeleli bir şapka ve ağzında gül vardır. Sahil boyunca at süren yazar geçtiği yerlere kurdeleler bıraktığını hisseder. Ertesi gün Portekiz fayanslarıyla dolu bir bahçede kendini bulan yazar Endülüs bahçesinde biri tarafından beklenmektedir. Bahçede resim yapan hasır şapkalı bir adam gören onu Sorella sanır. Fakat gördüğü kişi aslında Yahya Kemal'dir.

Yahya Kemal yazara *Endülüs Bahçesi* adlı eseri gösterir. Yazarın ağzında taşıdığı gül artık Yahya Kemal'in yakasındadır. 11 Mayıs 1993 tarihinde Madrid'deki bir arkadaşında misafir olan yazar Sorella Müzesi'ni gezmiştir.

Beton Bahçe Oturduğu apartmanın yan bahçesinde oturan yazar evin bütün sarmaşıklarının köklendiğini ve apartmanın bembeyaz bir beton olarak görüldüğünü fark eder. Kapıcı ailesi yazarın önünden mağrur bir edayla geçip gider. Sarmaşıkları çok seven yazar onların gitmesiyle kendini yersiz yurtsuz gibi hisseder. İki hafta önce kapıcı bahçedeki bütün sarmaşıkları kökleyip atmıştır.

Ölüm Derecesinde Yanık 3 Temmuz 1993 tarihinde uykuyla uyanıklık arasındadır. Sivas'ta Pir Sultan Abdal Şenlikleri vardır. Madımak Oteli'nde ozanlar türkü çığırır, şairler şiirler okur ve yazarlar birbirlerine fıkralar anlatmaktadırlar. İçinde bulunulan ortam masalımsı bir atmosfere dönüşmüştür. Fakat bir süre sonra şarkıların yerini feryatlar alır. Madımak Oteli alevler içinde kalır. Yazar yangının söndürülmesini ve devletin müdahale etmesini bekler. Fakat devlete ait itfaiye araçlarının yangın söndürme hortumlarından su görünümünde benzin verildiğini fark eder.

Boğaz'ın Suları Yanarken 12 Mart 1994 tarihinde Boğaz'ın en dar bölümünde bir yük gemisiyle petrol tankeri çarpışmış ve Boğaz günlerce alevler içinde kalmıştır. O günlerde yazar kendini ateşten bir nehrin üzerinde yatarken görmüş ve buna rağmen üşüdüğünü hissetmiştir. Üzerine örttüğü yorgan ateştedir fakat yazar üşümeye devam eder.

Karıncalar Büyükada'daki eve benzeyen bir yerde bulunan yazar ortamın karıncaların istilasına uğradığını görür. Yaşadığı olayın verdiği can sıkıntısından dolayı yazar onları böcek ilacıyla öldürmeye çalışır. Fakat karıncalar etrafa yayılmaya devam ederler. O gün uyandığında Büyükada'ya gidecek olan yazar, oraya gitmekten vazgeçer.

Yalınarak Haciosman Bayırı'nda Rüya da kendini gelinlik içinde gören yazar, aslında kırk yıldır evli olduğunu fark eder. Annesi ve eşi Halim onu abisiyle nikahlamaya çalışmaktadırlar. Fakat yazar bu durumdan ziyade üzerindeki gelinliğin dekoltesinden rahatsız olur. Annesi yazara kırmızı gelincik desenli bir kıyafet verir. Giysiyi üstüne giyen yazar oradan kaçır ve Haciosman Bayırı'ndan yalınayak koşarak "Kurtuluş" diye bağırır.

Ses Düşü Kendine "kuyruklu yıldızın Jüpiter'e çarptığı saati ne yaptığını" sorar ve ardından soruyu "Halim'e sakın korkma, sıkı tutun" diye cevaplar.

Charleville-Reims Treni Ağustos 1994'te Rimbaud'nun doğum yeri olan Charleville/Roche'tan trenle dönen yazar rüyasında Rimbaud ve Verlaine'le seyahat ettiğini görür. Yanlarında Verlaine'in annesi de vardır. Rimbaud oldukça mutsuz görünmektedir ve siyahlara bürünmüştür. Yazarla Verlaine birbirlerine gülümsemektedirler. Bir an Rimbaud silahını çekip yazarla Verlaine'i vurur. Onların birbirlerine aşık olduklarını düşünmüştür. Uyandığında yazar hala trende olduğunu ve Rimbaud'nun "Le Cœur Volé" şiirini okuduğunu görür.

Tutanak Faili meçhul cinayetlerden birinde kurbanın cesedi bulunmuştur. Komiser yazmana tutanağı yazdırmaktadır. Baba oğlunun kemiklerini tanımıştır. Böylesine bir cinayeti işleyen kişinin sadist bir psikopat olduğu dile getirilir.

Yumuşak İniş Otuz-kırk kadar yolcunun bulunduğu bir uçağın düştüğü haberinin verilmesi üzerine yazar boşlukta süzüldüğünü ve yere yavaşça inmeyi başaracağını hisseder. Her nedense yazar bu durumu oldukça olağan karşılar. İnecek bir yer arayan yazar Kızılay Parkı'nda karar kılar. Etrafındakilere uçağın düştüğünü ve yaralılara yardım etmeleri gerektiğini söylese de kimseyi buna inandıramaz. Yazar diğerlerinin de kendisi gibi yumuşak iniş yapmış olabileceklerini düşünür ve yolcuları aramaya başlar.

Seyir Kalabalık bir masada Ahmet Oktay'la birlikte oturan yazar edebiyat değerlendirmeleri üzerine konuşulduğunu fark eder. Düşüncelerini dile getirmediğini fark eden yazara Ahmet Oktay, "geçmişin hakkını çok geç verebildin" der. Ahmet Oktay'ın peşinden giden ve ona düşüncelerini söylemek isteyen yazar onu yakalayamaz. Yanında Ahmet Oktay'ın eşi Tülay Tura Börtüçene'yi gören yazar onun isteği üzerine Kadıköy'e gider. Kadıköy'de Ferhan Şensoy'un yat tiyatrosuna girerler. Onları Ferhan Şensoy karşılar ve birlikte seyahat ederken yeni seyirleri seyrederek.

Linç Şişli gibi bir yerde bekleyen fakat neden beklediğini bilmeyen yazar aceleyle bir otobüse biner. Yazar kalabalık otobüste boş bir yer olduğunu görür ve gördüğü yere oturur. Tek başına oturduğunu sanan yazarın yanında bir adam belirir. Taşralı olduğu anlaşılan fakat nazik birine benzeyen adam sanılanın aksine onu taciz etmeye başlar. Yazar tacizciye bağırmağa başar ve ona otobüse binebilmesi için ilk önce insan olabilmesi gerektiğini söyler. Fakat tacizci adam yazarı dine hakaret etmekle ve oruçluken yanında yemek yemekle suçlar. Kendini İstanbul Üniversitesi'nin önünde bulan yazar, dinci bir grup tarafından kovalanır. Kendini Sirkeci'ye atmayı başaran yazar bir taksinin ya da otobüsün gelmesini bekler. Bir taksi şoföründen dincilerin darbe yaptıklarını ve bundan dolayı ulaşım araçlarının çalışmadığını öğrenir. Hemen ardından yazar nerede yaşadığını hatırlamaya çalışır. Ayakları çok ağrıtmaktadır.

İyi Geceler Gündüz gözüyle görülen düşte yazarın beynine bir cihaz bağlanmış ve gördüğü bütün kabuslarla rüyalar kaydedilmiştir. Kayıt kendisine ekranda izletilir. Fakat görüntüler negatiftir. Geceleri uyurken yaşadıklarını gösteren bir harita oluşturmaya çalışılmaktadır. Fakat uyanmanın ardından görülmüş olan düşler oldukça silikleşir. Yazar görüntüleri pozitif çevirmenin yollarını arar fakat bunu başarabilmesi için bağırında oturan kocaman kıllı ayıyı kaldırması gerekmektedir.

Temalar

Takıntı 1980'li yılların öncesinde ve sonrasında gördüğü bazı rüyaları kaleme almış olan yazar; kendi şahsi hayatına, ailesine, evliliğine ve toplumsal bazı olaylara değinir. Özellikle 1980'li yılların öncesinde görülmüş olan rüyalar çoğunlukla yazarın ailesi, küçüklük özelemleri ve travmalarıyla ilgilidir. Yazar, kendisini derinden etkileyen bir olay yaşadığı günün gecesinde yaşadığı olayla ilgili rüya ya da kâbus görmektedir. Bu durum yazarın aşırı duyarlı ve gereğinden fazla düşünen bir karakter olduğunu göstermektedir. Yazarın bilinçaltına işlemiş olan olaylar ve kişiler zaman zaman rüyalar aracılığıyla su yüzüne çıkmaktadırlar.

Izdırıp Küçüklük çağında gördüğü rüyaların oldukça romanesk bir havada olduğuna değinmiş olan yazar, yaşı ilerledikçe ve travmatik olaylarla karşılaştıkça çılgılık atarak, ağlayarak ya da sarsılarak uyandığı kabuslar gördüğüne değinir. Şahsi hayatında yaşadığı üzücü olaylar ve toplumsal alanda yaşanan vahşet yazarı derinden etkilemiş ve içten içe derin acılar çeken bir psikolojik yapıya sahip olmasına neden olmuştur. İki kardeşini ölümcül hastalıklardan dolayı kaybetmiş, babasıyla annesini yitirmiş, şahsi ve profesyonel hayatında birçok haksızlığa maruz kalmış ve çocukluğunu babasının baskısı altında geçirmiş olmaktan üzüntü duymaktadır. "Gece hayatı gerçek bir yalnızlıktır. Kimse elinden tutamaz, sen kimsenin elinden tutamazsın; asıl yalnızlık gece hayatlarının yalnızlığıdır..." (Ağaoğlu 2016, 154).

Ataerkillik Birçok eserinde Feminist ideolojinin sözcülüğünü yapmış olan yazarın bu eserindeki bazı rüyalarda tamamen bazılarındaysa kısmen ataerkillik izleğine eğildiğini görmekteyiz. Erkek egemen bir toplumda büyümüş olan kadın yazar babasının ve erkek kardeşlerinin baskısı altında büyümüştür. Küçüklük çağında yaşamış olduğu bu bastırılmışlık hatta tutsaklık onda olumsuz anlamda derin etkiler bırakmıştır. Atatürk'ün ilerici ilkelerini benimsemiş ve Cumhuriyetin değerlerini özümsemiş olsa da yüzlerce yıl boyunca toplumun genetiğine işlemiş olan gerici normlarla baş etmekte kurtulamamıştır. Öğrencilik yılları ve meslek hayatında da kadınlığından dolayı birçok zorlukla karşılaşmıştır. Fakat yazar birçok eserinde olduğu gibi bu eserinde de orta sınıfa mensup olan lümpen kadınları ağır bir dille eleştirmektedir.

Adaletsizlik Kendi şahsi hayatında da birçok haksızlığa uğramış olan yazar bu eserinde çoğunlukla toplumsal ve siyasal adaletsizliğe değinmektedir. Faili meçhul cinayetler, gazeteci ve aydın suikastları, Madımak Otel'inde yakılan Alevi aydınlar, derin devlet yapılanması, mafyalaşmış devlet, düşüncelerinden ve ideolojik tercihlerinden dolayı insanların hapse atılmaları ve doğanın tahribatı gibi birçok konuya değinir. Birçok askeri ve sivil darbenin gerçekleştiği bir dönemde yaşamış olan yazar her geçen gün toplumun ve insani değerlerin nasıl yozlaştığına şahit olmuştur. Şiddet, işkence, ölüm ve yıkımla sindirilmiş olan kitleler tamamen bireycileşmişlerdir.

Aile Ağaoğlu'nun rüya anlatılarında aile fertlerine geniş ölçüde yer verilmiştir. Annesi, babası, eşi ve erkek kardeşleri görmüş olduğu rüyalarda oldukça önemli roller oynarlar. İki erkek kardeşini kanser hastalığından dolayı kaybetmiş olan Ağaoğlu, özellikle bir yazar ve oyuncu olan Güner Sümer'e hayranlık duymaktadır ve ona karşı özel bir ilgisi vardır. Yazarın rüyalarında Güner Sümer genellikle bir tür kurtarıcı işlevi görür. Anneyse Ağaoğlu'nu gerçekten anlayan, onun

ihtiyaçlarını bilen ve onu her şeyden çok seven bir koruyucu figürdür. Rüyalarda yer alan babaysa Ağaoğlu tarafından sevilir ve özlenir. Rüyaların başlangıcında kızına sevgiyle yaklaşan babanın rüyaların sonunda onu öldürmeye çalıştığı görülür. Eşi Halim'se Ağaoğlu'na giriştiği işlerde yardım etmeye çalışan ve kimi zaman bunu başarabilen kimi zamansa başaramayan bir işleve sahiptir.

Arayış Toplamda elli dokuz rüya anlatısından oluşan eserin her anlatısında başrol oynayan yazar genel olarak bir arayış halindedir. Bu kimi zaman unuttuğu ya da kaybettiği bir şeydir kimi zamansa içinde bulunduğu kötücül durumdan bir kurtuluş yoludur. Gördüğü rüyaların bazılarından gülererek uyanan yazar kabuslarının çoğunluğundan çılgılık atarak ya da ağlayarak uyanır. Eserde yer alan bütün rüya anlatılarında arayış izleği oldukça önemli bir yere sahiptir.

Kişi İncelemesi

Anlatıcı (Duygusal/Mantıklı) Eserde yer alan toplam elli dokuz rüya anlatısının her birinde Adalet Ağaoğlu başrol oynamaktadır. Fakat rüyalar fiziksel evrende değil kişinin bilinçaltında yaşadığı olaylardan oluşmaktadır. Bundan dolayı anlatılarda hem benöyküsel hem de her şeyi bilen anlatıcı görevini üstlenen yazar aslında kurgusal, gerçekte var olmayan, bir karakterdir. Küçüklük yıllarından erişkinlik çağına kadar görmüş olduğu bazı rüyalarını kaleme almış olan yazar çoğu zaman karamsar, ümitsiz, korku dolu ve kötücüdür. Bireysel hayatında yaşamış olduğu olayların ve toplumsal felaketlerin olumsuz etkileri yazarın bilinçaltında su yüzüne çıkar. Yazarın kaleme almış olduğu her rüyada bireysel hayatına, ailesine, meslektaşlarına ve topluma yönelik önemli eleştiriler getirilmektedir. Çocukluk dönemlerinde daha iyimser, umutlu ve romanesk tatta rüyalar gören yazar yaş aldıkça daha kötücül ve karamsar rüyalar görmeye başlamıştır. İki erkek kardeşini kanserden kaybetmiş, annesiyle babasını yitirmiş ve toplumda yaşanan trajik olaylara yakından şahit olmuş olan yazar uykularından çılgılık atarak ya da ağlayarak uyanmaya başlar.

Sitemkar Eserin yayımlanmasının ardından çeşitli haksız eleştirilere ve hakaretlere maruz kalan yazar kötü niyetli gazetecilere ve meslektaşlarına sitem eder: "Şunca yıllık yazı hayatımda, herkesten bazan biraz çok, bazan daha az, ama benim de başımdan epey şey geçti. Böylesi bir kırgınlığı, hattâ yılgınlığı ise ilk defa yaşıyordum. Benim, anlatı dilinin, her anlamda başka bir bucağı, akıldışı/bilinçaltı hayatın yazılarak tarihe katılması doğrultularında bir temrin, deneme ve belge değeri yüklediğim rüya anlatılarım, hem de Gece Hayatım'ın ilk basımlarını yapan yayınevinin yüksek tirajlı gazetesinde: "Ünlü bir yazarın erotik düşleri. Adalet Ağaoğlu'ya ayının tecavüzü" vb., diye 'pazarlanmıştı'. Hem de ilk sayfada, baş sütünde. Ardından bir başka gazetenin ilk sayfasında kocaman fotoğrafımla birlikte şöyle göründüm: "Adalet Ağaoğlu Kırkıncıdan Sonra Azdı. Düşlerini yazdı..." Bir röportajda, hakkımdaki bu 'tanı' için ne diyeceğim sorulmuştu, "Adamlar yine ince davranmışlar. Altmışından sonra da diyebilirlerdi..." gibi bir yanıt verdim, kimse alınmadı bile" (Ağaoğlu 2016, 19).

Güdümlü Kaleme almış olduğu eserin amacını ve neden bu şekilde kaleme alındığını açıklar: "a) Rüyaların yaratıcılıktaki yeri. Edebiyatımız genelde bir gerçeküstücülük dönemi yaşamadan bilimkurguya sızrama eğilimleri gösteriyor, 'fantastik yazın' ise, herhangi bir yazınsal/düşünsel temel gözetilmeksizin, bir çeşni gibi, biraz keyfilik üzere seyrediyor. Özellikle roman, kendisi bir yalan, bir kurmaca olduğuna göre, hayatın uykuda geçen yüzü, bu anlatıda ne oranda değerlendiriliyor? Roman sayfalarında yer alan rüyalar, ne oranda yazarın 'rüyaları', ne oranda değişime uğramış rüyalar, ne oranda 'uydurma rüyalar'? vbg... b) Sözel toplumların anlatılarından biri de rüya anlatımları. Yazılı toplum olunmaya başlandıktan sonra, sözel toplumlara özgü masallar, destanlar, maniler, türküler, yazıya geçiriliyor da, neden rüyalar aynı ilgi odağından yazıya geçirilmiyor? Burada bir tabu alan mı var, yoksa 'rüyaları yazmak' dediğimiz şeyin önünde, rüyanın kendi niteliğinden gelme engeller mi söz konusu? Rüyaları yazarak açık etmek, nasıl bir sonuç kazanır; neye gerekli, ne önemi var? Rüyada hem gören, hem görülen, hem yapan, hem seyreden olduğumuza, zaman ve uzam da elle tutulmadığına, hareket hali ânında değişebildiğine, zamanda geriye ve ileri sıçramalar aynı ânın içinde gerçekleşebildiğine göre, böyle bir uyku hayatı kâğıt üstüne nasıl, hangi eylem kipiyle (kipleriyle) 'tesbit' edilebilir?" (Ağaoğlu 2016, 22).

Meraklı Bir yazar olarak insanlığın ve içinde yaşadığı toplumun gelecekteki durumunu merak eder ve bu konuyu irdeler: "Aslında her insan gibi bizim insanımız da gelecek zaman üstüne düşünür. Onun da olmasını özlediği ya da olmasından korktuğu şeyler var elbette. Ama neden bunlar yazıyla bir bütünlüğe dönüştürülüyor; dağınıklığından kurtarılıp yarına armağan edilmiyor? Gemici ışıldaklarımızın yalnız Bodrum kıyılarını taramadığını, bir düğmeye basışımızla bütün dünya insanlarını aynı ışın demeti içinde bir araya getirebileceğimizi, roketsiz de uçabileceğimizi, kendi kanatlarımızı

kullanabileceğimizi, 1990'larda İstanbul'dan hiç değilse bir kişinin Venüs Gezegeni'ne telefon etmiş, bir paragaflik faks notu geçmiş bulunduğunu, hiçbiri değilse Merkür'e şimdiden kiraz ağaçları dikebileceğimizi (diktiğimizi) kimse yazmayacak mı?" (Ağaoğlu 2016, 5).

Karamsar Yaşı ilerledikçe ve gerçek hayatı tanımaya başladıkça romanesk rüyaları kabusa dönüşmüştür: "Çocukluğumdan beri hemen bütün uykularım uyanık. Uykularımı bu kadar uyanık kılan da gece hayatım. Bütün fantazyalara, düşlenmiş hikâyelere, insanları sevindirmek, heyecanlandırmak, korkutmak üzere uydurulmuş serüvenlere taş çıkartacak çeşitlilikteki rüyalarım; yazabileceklerimden daha renkli, daha akıl almaz karabasanlarım... Ne yazık ki, bütün çağrışımına karşın, içinde en az 'sefahat'ın yer aldığı bir gece hayatı bu" (Ağaoğlu 2016, 5).

Hayalperest Yazar gündüzleri hayalleri içinde yaşarken geceleri rüyalarında ya da kabuslarında yaşamaktadır: "Kısacası, belki de düş gücümün sınırlılığından, bütün bu rüyalar, karabasanlar gündüzleri de zihnimde öyle dipdiri yaşarken masa başına geçip yeni fantazyalar uydurmak benim hiç aklımdan geçmedi" (Ağaoğlu 2016, 7).

Tedirgin Rüyaları sırasında genellikle tedirgin bir ruh halindedir: "Sinan havuzda yüzüyormuş. Tedirginim, içimden, ya Yalova'da olduğu gibi, biri çarpar da düşerse, diye geçiyormuş. Oysa biliyormuşum, Yalova'da sulara gömülmemişti, kum havuzunun olduğu yerde, "Aman," demeye kalmadan kolan atan oğlan ona çarpmıştı da düşmüştü, başı neredeyse bordür taşına geliyordu..." (Ağaoğlu 2016, 97).

Huzursuz Görmüş olduğu rüyalarda huzursuzluk hakimdir: "Çabuk çabuk bütün camları örtüyor, perdeleri çekiyorum. Durmadan pencere kapatıyor, perde çekiyorum. Bir yandan da, bu evin ne kadar çok kapısı, penceresi varmış, diye düşünüyormuşum. Örttüğüm kapıların, çektiğim perdelerin haddi hesabı yok. Sonsuzluk gibi..." (Ağaoğlu 2016, 99).

Mutlu Leylak Rengim başlıklı rüya anlatısında oldukça mutlu hissetmektedir. Mutlu hissettiği rüyalarının sayısı oldukça azdır: "Altımda şimdi yemyeşil Afrika ormanları, gizli nehirler, mavi-yeşil göller. Bir miligram ağırlığım yok. Ormanlar, sular üstüne düşen gölgemi seyrede seyrede uçuyorum. Şeffafım ve leylak rengindeyim. Leylak rengim aşağıdaki yeşillere, mavilere vuruyor; hep öyle uçuyor, uçuyorum. Artık sadece bir rengim: Leylak rengiyim. Tülsü..." (Ağaoğlu 2016, 75).

Şaşkın Dikenler Arasında Cassandra adlı rüya anlatısında olduğu gibi yazarın neredeyse her rüyasında onu şaşkınlığa uğratan birçok şey gerçekleşir: "Bu arada kadın arkadaşı: "Tamam" deyip uzaktan görünen ve alnında 164 yazan otobüse doğru koşmaya başlıyor. Bize de, koşun, koşun işareti yapıyor. Halim'le o, 164 No.lu otobüsü yakalıyorlar, ben kaçırıyorum. Kaçırıyorum ama, içimden de: "Neyse beni tiyatroya götürecek otobüsün numarasını biliyorum ya, bir yenisi gelince ona binerim, o beni tiyatroya götürür," diye geçiriyorum. Oysa tam o sırada arkadaşımızla Halim'i bu sefer de 364 C No.lu bir otobüse binerlerken görmeyeyim mi? İki de arkalarına bakmadan atlıyor otobüse. Ben, neyle gitsem, taksiye mi binsem; taksiye binersem sürücüyü adres olarak ne söyleyeceğim? Gidilecek tiyatro hangi semtte, diye bunalıyorum" (Ağaoğlu 2016, 140).

Duyarlı Başkalarının acılarını kendi acısıymışçasına hisseder: "Non, Monsieur Hugo, non... Ne pleurez pas s'il vous plait..." Hayır, Bay Hugo, hayır, yapmayın. Ağlamayın lütfen... Kocaman Hugo'yu omuzuma yaslayıp: "Ne pleurez pas, ne pleurez pas..." diye susturmaya çalışırken onun Victor Hugo değil, Hubert Dumas olduğunu görmeyeyim mi?" (Ağaoğlu 2016, 70).

Abi (Sosyal/Mantıklı) Rüyalarda yer alan ağabeyin kimliği hakkında yeterince bilgi verilmemiştir. Fakat bu kişinin Ayhan veya Cazip Sümer olduğu düşünülebilir. Ağaoğlu'nun ağabeyi rüyalarda genellikle kurtarıcı işlevindedir. Hakkında detaylı bilgi verilmez ve oldukça az eylemde bulunur. Fakat Ağaoğlu'nun ona karşı hayranlık duyduğu bellidir. Bahsi geçen kişinin Cazip Ağaoğlu olma ihtimali oldukça yüksektir.

Koruyucu Ruganlarım ve Kuyu adlı rüya anlatısında yazarın abisinin gözetimi altında olduğu görülür: "Erkek kardeşlerimle yıkık hanın duvarları içinde oynuyormuşuz. Duvar diplerinde, aralarında çok iri yapraklı ısırgan otlarıyla çeşit çeşit yabancı bitki fişkırmış. Tabii ben ısırganotunu ısırganotu diye bilmiyorum, sadece bu otların çıplak bacaklarımı daladığını ve beni kaşındırdığını biliyorum. Bacaklarım çok kaşınıyor, ama ben erkek kardeşlerime: "Ne olur buradan gidelim, başka yerde

oyunayalım," diyemiyorum. Abimin gözü önünden ayrılmamam gerekiyormuş üstelik" (Ağaoğlu 2016, 31).

Şakacı "Bu yetmiyormuş gibi, abim geri dönüp gelmiş, onun gelişine sevinme fırsatı vermeden bilinen, bezdirici yaramazlığıyla sözümona yarı ciddi, bana oyun yapıyor. Ama nasıl bir oyun! Elinde tek sapı üstünde üç iri ısırğanotu yaprağı, yaprakları aralıksız yüzümde dolaştırma oyunu..." (Ağaoğlu 2016, 31).

Güvenilir Zor zamanlarında kardeşlerinin yanlarındadır: "Derken abimin: "Bu yandan, bu yandan!" diyen sesini işitiyor, onu göremeden kendimi bir su değirmenin önünde buluyorum" (Ağaoğlu 2016, 33).

Dostane Kız kardeşinin iyiliğini düşünür ve onun yanlış bir şey yapmasına engel olur: "Abim beni dansa kaldırıyor. Çocuk yuvası açmak istediğimi biliyormuş: "Sen hizmetçi misin?" diyor bana. Ben de ona: "Ama Feride öldü, çocuk ortada mı kalsın?" diyorum" (Ağaoğlu 2016, 40).

Yardımsaver "Tıbbiye'de okuyan abim beni hastaneye götürdü; şimdi kaşım gözüm sargılar içinde; acaba sağ göz kör mü kalacak, kaygılar içinde yatıyorum.)" (Ağaoğlu 2016, 41).

Kurtarıcı "Odama girmesinden o kadar korktuğum abim, şimdi gözüme beyaz atlı prens gibi görünüyor. Meğer beni götürmeye gelmiş; dolapta iri boz fareler varmış da, bunlardan uzaklara, uzaklara..." (Ağaoğlu 2016, 45).

Baba (Sosyal/Asosyal) Rüyalarda yer alan babanın kimliği hakkında yeterince bilgi verilmemiştir. Fakat bu kişi Ağaoğlu'nun gerçek babası Hafız Mustafa Sümer'dir. Ağaoğlu'nun babası rüyalarda genellikle cezalandırıcı veya engelleyici işlevindedir. Hakkında detaylı bilgi verilmez ve oldukça az eylemde bulunur. Zaman zaman kızına karşı şefkatle yaklaşırsa da genellikle bulunduğu rüyaların sonunda kızına zarar verir. Ağaoğlu her ne kadar babasını sevse de onun baskıcı ve gelenekçi kimliği tarafından sindirilmiş olmanın korkusunu yaşamaktadır.

Düşünceli Gittiği yerden çocuklarına elinden geldiğince hediye getirmeye çalışır: "(...) babam İstanbul'dan gelirken bize yeni ayakkabılar getirir. Yani, ona getirirken belki bana da getirir. Abimin sarı güzel saçları, koşarken, hop hop ediyormuş" (Ağaoğlu 2016, 33).

Gelenekçi Baba geleneklere bağlıdır ve bütün hayatını onların güdümünde oluşturur: "Bu sefer de minberdeki kimse Münir Nurettin olmaktan çıkıyor, babam oluyor. Babam, yanık bir sesle, sanki mevlit okur gibi okuyor: Diyorlar kül olmaz/Ateş yanmadan/Denizler durulmaz/ Dalgalanmadan..." (Ağaoğlu 2016, 50).

Koruyucu "Fakat bu sefer kapı boşluğunda, tam bir aile fotoğrafı gibi, ardarda kaybettiklerimin hepsi duruyor: İki erkek kardeşim, annem ve babam. Dördü de bir arada kapı boşluğuna sığışmak ister gibi durmuş, bana bakıyorlar. Hepsinin de yüzünde aynı anlam: Nasıl oldu acaba? İyileşecek mi? Kalkabilecek mi?" (Ağaoğlu 2016, 74-75).

Korkunç "Fakat, tuhaf işte, babam bana son derece sevecen yaklaşıyor. Hiç de, ayıplar, suçlar gibi bir hali yok. Sevgiyle yaklaşıyor, yaklaşıyor, çenemi, yanaklarımı okşamak istiyor sanki... Ama, o kadar yaklaştığı halde, parmaklarıyla bana bir türlü değemiyor. Değmesine değmiyor da, bu eller, parmaklar şimdi hiç de sevmek, okşamak için bana uzanan eller değil; ansızın babamın beni boğmak istediğini anlıyorum" (Ağaoğlu 2016, 77-78).

Zalim "Özlemle birbirimize doğru ilerliyoruz. Babam ellerini bana doğru uzatıyor, ben ona sarılmak üzere uzanıyorum; fakat bakıyorum babamın elleri benim boğazımda, parmakları gırtlığımı sıktıkça sıkıyor: Nasıl olur, babamla kucaklaşmayacak mıydık? Babam beni boğmaya çalışıyor!" (Ağaoğlu 2016, 88).

Kaynakça

Ağaoğlu, Adalet. *Gece Hayatım*. İstanbul: Everest Yayınları, 2016.

Yolcu, Emre. *Adalet Ağaoğlu'nun Tiyatroları*. Yüksek Lisans Tezi, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı,
Kütahya: Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, 2017.